אתי לאיחלופי בגיטא תקינו הכי [א]ביום פלוני מיאנה פלונית בת פלוני באנפנא: תנו רבנן *[ב]אי זהו מיאון אמרה אי אפשי בפלוני בעלי אי אפשי בקידושין שקידשוני אמי ואחי יתר על כן אמר ר' יהודה אפילו יושבת באפריון והולכת מבית אביה לבית בעלה ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי זהו מיאון יתר על כן אמר רבי יהודה אפי' היו אורחין מסובין בבית בעלה והיא עומדת ומשקה עליהם ואמרה להם אי אפשי בפלוני בעלי הרי הוא מיאון יתר על כן אמר רבי (א) יוסי בר יהודה אפילו שיגרה בעלה אצל חנוני להביא לו חפץ משלו ואמרה אי אפשי בפלוני בעלי אין לך מיאון גדול מזה: רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר כל תינוקת וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי חנינא בן אנטיגנוס תנא קטנה שלא מיאנה ועמדה ונשאת משום רבי יהודה בן בתירה אמרו נישואיה הן הן מיאוניה איבעיא להו נתקדשה מהו תא שמע קטנה שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה משום ר' יהודה בן בתירה אמרו קידושיה הן הן מיאוניה איבעיא להו פליגי רבנן עליה דרבי יהודה בן בתירה או לא אם תימצי לומר פליגי בקידושין או אפי' בנישואין ואם תימצי לומר פליגי אפילו בנישואין הלכה כמותו או אין הלכה כמותו ואם תימצי לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה *הלכה מכלל דפליגי ואכתי תיבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקדשא ת"ש דכלתיה דאבדן אימרוד שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו אמרי להו נשי חזו גברייכו דקאתו אמרי להו ניהוו גברייכו דידכו אמר רבי אין לך מיאון גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקדשא קדושי [ג]והלכה כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא: רבי אלעזר אומר וכו': אמר רב יהודה אמר שמואל חוזרני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם שהשוה מדותיו בקטנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כמטיילת עמו בחצר ועומדת מהיקו וטובלת ואוכלת בתרומה לערב *תניא רבי אליעזר אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מיאון רבי יהושע אומר [ד]בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל דבר אלא שיוצאה במיאון *אמר רבי נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע שרבי אליעזר השוה מדותיו בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גט לרבי אליעזר נמי אי לאו אשתו היא מיאון נמי לא תיבעי אלא בכדי תיפוק: ר"א בן יעקב אומר וכו': ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש א"ר יהודה אמר שמואל תבעוה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת בני אדם שאינם מהוגנין לי זו היא עכבה שאינה מן האיש אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי תרווייהו נתן לה גט זו היא עכבה שהיא מן האיש והוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה הא קתני לקמן הממאנת באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה פרושי קמפרש:

מתני' *[ה]הממאנת באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה נתן לה גט והחזירה מיאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה מותרת לחזור לו מיאנה בו והחזירה נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו

זה

אפי' לאיחלופי בגיטא. שיכתבנו סופר בור בגט גירושין לגרש בו אשה: **אפי' כשהיא יושבת באפריון.** ונושאין אותה מבית אביה לבית בעלה לחופה ואמרה אי אפשי בו דאיכא למימר אי לא בעיא ליה פיתוי ותזיל אפי' הכי הוי מיאון: **אפי' אורחים.** דאיכא בית דין ותו דהכי מישתק שתקי ולא קא מודעי: **אצל חנוני.** דליכא אלא חנוני ואיכא למימר משום דאטרחה הוא להביא לו חפץ משלו: (ב) ל"ג והגדילה: **נתקדשה.** לאחר בלא מיאון: **בקידושין.** שנתקדשה לאחר פליגי דלא הוי מיאון אבל בנישואין מודו או דלמא אפי' בנישואין שנישאת לאחר בלא מיאון פליגי: **הלכה כר' יהודה.** אתרווייהו איתמר: **דהוה נסיבא מעיקרא.** לראשון ואפילו הכי נפקא במיאון קל: **למיבדקינהו.** אי הוו מיהדרין ממרדייהו: **ועומדת מהיקו.** אם בת כהן לישראל היא: **וטובלת.** מפני תשמיש שמשמשה ואוכלת לערב בתרומה: **ר' יהושע אומר זכאי במציאתה.** דרבנן אפקרוה גביה והפקר בית דין היה הפקר: **ומיטמא לה.** אם כהן הוא ואע"ג דנישואין דידה דרבנן הא אוקימנא בהאשה כיון דירית לה הויא לה כמת מצוה: **תבעוה לינשא.** בעודה תחתיו ונתעכבה מלינשא בשבילו כאילו היא אשתו וצריכה מיאון: **נתן לה גט זו היא עכבה מן האיש.** דכיון שלא מיאנה בו גליא דעתה דבשבילו היתה מעכבת אצלו ואשתו היא ליאסר בקרובותיה ופסלה בגיטו מן הכהונה: **עכבה שאינה מן האיש.** לא נתעכבה אצלו בשביל אישות: **מתני' נתן לה גט.** ואפי' היא קטנה הרי היא כשאר גרושות ואסורה בקרוביו: **מותרת לחזור לו.** אף על גב דאם לא החזירה ונישאת לאחר מתוך הגירושין ונתארמלה אסורה לראשון אפי' הכי כי החזירה ומיאנה בו אתי מיאון וגלי עלה דקטנה היא ובטלוה לגיטה ולא הוי בחזרה שניה כמחזיר גרושתו משנישת לאחר:

זה

אתי לאיחלופי בגיטא. פירוש שיכתבנו סופר בור בגט ומשמע מכאן לשבש מה שכתב בתיקוני גט מיאון לא רעינא ביה כו' אלא כתבינן ליה כדמשמע הכא: **קטנה** שלא מיאנה ועמדה ונתקדשה קידושיה הן הן מיאוניה. והא דתניא לעיל ונישאת הוא הדין נתקדשה אלא לא חש לדקדק כיון שאין יודע חילוק בין קידושין בין נשואין: **תא** שמע דאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן בתירה. ואכולהו קאי בין אקדושין בין אנישואין מכלל דרבנן פליגי עליה אפילו בנישואין: **כללו** של דבר אינה כאשתו לכל דבר. לאתויי בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה ובת כהן לישראל תאכל ולר' יהושע איפכא: **מחמת** בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שאין מן האיש. פירוש והוי מיאון ותימה דאם כן תיפשוט הא דבעי לעיל אי הלכה כר' יהודה בן בתירה בנישואין דהכא משמע בשאינה רוצה להנשא מחמת שאינן מהוגנין לה דהויא מיאון כ"ש אם נשאת לו ומשנת רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכא לא איירי במיאון אלא (ג) בקטנה שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה מחמת בני אדם שאינן מהוגנים הוי שלא לדעתה מחמת פלוני בעלי הוי לדעתה וצריכה מיאון והשתא לא שייך מידי להא דלעיל:

אלמא

ט א מיי' פי"א מהל' גירושין הלכה יא:
י ב ג מיי' שם הלכה ח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קנה סעיף ג:
יא ד ה מיי' שם הלכה טו טוש"ע שם סעיף י:

* * *

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר ר' יהודה אפי' שיגרה כצ"ל ותיבות יוסי בר נמחק: (ב) רש"י ד"ה ל"ג והגדילה. נ"ב טעמו דהא לקמן פליגי בה רב ושמואל עיין בסוף דף קט: (ג) תוס' ד"ה מחמת וכו' אלא לקטנה שנישאת:

[תוספתא פי"ג]
[שבת קו: וש"נ]
לעיל קמ:קו: כתובות קח. [תוספתא פי"ג]
[תוספ' שם פ"ש]
כתובות קח.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones